



ЛЕВЪ Н. ТОЛСТОЙ.

Разкази за природата.

ЗАЩО ДУХА ВЪТЪРЪТЪ?

1.

Свързватъ двѣ пръчки на кръсть и около тѣхъ свързватъ още четири. Върху тѣхъ залѣпватъ тънка книга. На единия край привързватъ парцалена опашка, а на другия край дълъгъ конецъ и така става хвърчило. Потичватъ съ хвърчилото изъ двора и го пускатъ: вѣтърътъ го подига високо въ небето и то бръмчи, мѣта се на една, на друга страна, а опашката като змия се вие.

Ако нѣма вѣтъръ, неможе се пустна хвърчилото.

Направятъ отъ платно четири крила, привързватъ ги здраво въ два прѣта, привързани на кръсть. Прѣтитѣ сж прикрѣпени о една остъ. Остъта се върти и привежда въ движение единъ водениченъ камъкъ. Той пъкъ се върти около другъ камъкъ. Посрѣдата на тия камъне пушатъ жито, а отдолу пада брашно.

Ако нѣмаше вѣтъръ, не би могло да се мели брашно на вѣтърната мелница.